

PONURZAN (2) *part praet pass impf*

N sg m ponurzån (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chrzczony (w terminologii anabaptystów) (2) :

ponurzan na co (1): Kaycie fie á niech káždy z was będzie ponurzan [baptizetur Vulg Act 2/38] ná odpulzczenie grzechow/ á weźmiecie dar ducha święte^{go} CzechRozm 267.

Wyrażenie: »w wodzie ponurzan« (1): łam Iezus nie nurzał nikogo wodą/ choć łam w niey był ponurzan CzechRozm 258.

*Cf **PONURZAĆ***

MC